

Sygn. akt III U 519/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2013r. w Suwałkach

sprawy **B. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 lipca 2012 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca B. W. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2012r. do dnia 30 czerwca 2014r.

Sygn. akt III U 519/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.07.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił B. W. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.07.2012r. z uwagi na brak dalszej całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu B. W. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności na dalszy okres. Podniósł, iż od 20 lat jest poddawany leczeniu z powodu choroby o podłożu psychiatrycznym. Stan zdrowia powoduje, iż nie może podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Odmowa dalszej wypłaty renty uczniowskiej wynikała z braku podstaw do uznania wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy. Na podstawie decyzji z dnia 08.06.2010r. wypłacano mu świadczenie do 30.06.2012r., ale była to decyzja niezasadna, gdyż w okresie tym wnioskodawca nie spełniał warunków do renty uczniowskiej. W tym zakresie organ

rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 21.05.2010r., która uznała odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

B. W. (ur. (...)) decyzją z dnia 28.01.1999r. miał przyznane prawo do renty uczniowskiej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 01.11.1998r. (daty zgłoszenia wniosku). Kolejnymi decyzjami przedłużano mu prawo do tego świadczenia, w związku z istnieniem dalszej całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 26.01.2010r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż prawo do tego świadczenia zostało ustalone do dnia 28.02.2010r. Lekarz orzecznik ustalił wówczas, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do 30.06.2012r., nie stwierdził u niego całkowitej niezdolności do pracy. W wyniku sprzeciwu odwołującego komisja lekarska również stwierdziła u niego częściową niezdolność do pracy do 30.06.2012r. i potwierdziła brak podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 08.06.2010r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia od 01.03.2010r. do 30.06.2012r. w związku z orzeczoną częściową niezdolnością do pracy.

W dniu 14.05.2012r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik stwierdził, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30.06.2016r. W wyniku sprzeciwu komisja lekarska podtrzymała orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy do 30.06.2016r.

Sąd dokonał ustaleń, co do aktualnego stanu zdrowia odwołującego, ale również oceniał ten stan na datę ostatniego badania, które miało miejsce w maju 2010r. Ustalenia te miały wyjaśnić, czy odwołujący był i jest nadal całkowicie niezdolny do pracy.

Na powyższe okoliczności zasięgnięto opinii biegłego lekarza z zakresu psychiatrii, który po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej i przebadaniu odwołującego rozpoznał u niego chorobę psychiczną. Wskazał, iż schorzenie to jest przewlekłe, z licznymi zaostrzeniami w przeszłości. Taka sytuacja wystąpiła na przełomie 2009r. i 2010r., gdzie doszło do zaostrzenia objawów choroby, co spowodowało pogorszenie stanu zdrowia odwołującego, a nie jak stwierdził w orzeczeniu z dnia 22.05.2010r. lekarz orzecznik poprawy. Biegły wskazał na bardzo ciężki stan wnioskodawcy w tamtym okresie, który w efekcie spowodował załamanie linii życiowej, wzrost ilości hospitalizacji oraz ciężki przebieg schorzenia. Od daty ostatniego badania, które miało miejsce w maju 2010r., stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie i jest on na tym samym poziomie niezdolności tj. całkowitej. W 2010r. nie było podstaw do zmiany orzeczenia z całkowitej niezdolności do pracy na częściową. W tym zakresie biegły powołał się również na ustalenia konsultanta ZUS z zakresu psychiatrii, który badał odwołującego w 2010r. i stwierdził, iż schorzenie psychiatryczne istotnie zaburza funkcjonowanie organizmu wnioskodawcy. Dlatego zdaniem biegłego odwołujący w 2010r. był całkowicie niezdolny do pracy. Niezdolność ta istnieje nieprzerwanie od momentu jej orzeczenia. Zdaniem biegłego rokowania na przyszłość są niekorzystanie. Zaopiniował, iż wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy na okres 2 lat do czerwca 2014r. (opinia k. 11-13, opinia uzupełniająca k. 29-30).

Sąd zważył, co następuje :

Odwołujący nabył prawo do renty uczniowskiej w okresie obowiązywania ustawy z dnia 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40 poz. 267 ze zm.). Przepis art. 63 ust. 1 tej ustawy stanowił, iż uczniom szkół ponadpodstawowych, studentom szkół wyższych i uczestnikom studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej, którzy stali się inwalidami I lub II grupy w czasie uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów, przysługuje prawo do renty inwalidzkiej. Ustawa z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) w art. 195 pkt 5 uchyliła od 01.01.1999r. przepisy ustawy z dnia 14.12.1982r., a obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują tego typu świadczenia. Jednak zgodnie z treścią art. 180 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS osoba, której w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) przysługiwała renta z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów, o których mowa w art. 195, zachowuje prawo do tego świadczenia w wysokości ustalonej przed dniem wejścia w życie ustawy. Odwołujący prawo do okresowej renty uczniowskiej nabył

na podstawie ustawy z dnia 14.12.1982r. i prawo do niej utrzyma, o ile będzie uznany za nadal całkowicie niezdolnego do pracy, choćby nawet była to niezdolność okresowa (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 09.05.2000r., sygn. III AUa 132/00, LEX 42370).

Definicję całkowitej niezdolności do pracy zawierał art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 14.12.1982r. i jego treść była tożsama z obecnie powiązującymi przepisami, gdyż za całkowicie niezdolną do pracy uznawał osobę, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

W kwestii istnienia całkowitej niezdolności do pracy Sąd opierał się o opinię biegłego lekarza z zakresu psychiatrii, który w opinii głównej oraz uzupełniającej powołał się na wyniki badania odwołującego, ale również na wszechstronną analizę dokumentacji lekarskiej z całego okresu leczenia odwołującego oraz ustaleń lekarza orzecznika i komisji ZUS, którzy badali odwołującego w 2010r. i stwierdzili u niego poprawę stanu zdrowia i w efekcie częściową niezdolność do pracy. Biegły opiniujący w sprawie niniejszej wykazał jednak, iż w rzeczywistości odwołujący w 2010r. był nadal całkowicie niezdolny do pracy. Wskazał w tym zakresie na radykalne pogorzenie stanu zdrowia odwołującego, które miało miejsce na przełomie 2009r. i 2010r. W sposób jasny i fachowy wskazał również na okoliczności powodujące u wnioskodawcy dalszą, okresową całkowitą niezdolność do pracy na kolejne 2 lata.

W ocenie Sądu opinia biegłego stanowiła wiarygodny dowód w sprawie. Wyjaśnił on w sposób rzeczowy, jasny i fachowy wszystkie wątpliwości dotyczące istnienia u odwołującego całkowitej niezdolności do pracy zarówno w 2010r. jak i obecnie. Sąd w całości uwzględnił ją przy merytorycznym rozstrzygnięciu w sprawie. Tym bardziej, że strony, po uzupełnieniu opinii głównej, nie zgłaszały zastrzeżeń do konkluzji przedstawionych przez biegłego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt